

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 23/2022
23.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 345/22 од 15.06.2022. године поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 4 Пр 2895/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 2 Прж 6028/22 од 20.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 345/22 од 15.06.2022. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву 4 Пр 2895/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 2 Прж 6028/22 од 20.04.2022. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, према окривљеном АА због прекршаја из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву 4 Пр 2895/20 од 18.02.2022. године, окривљени АА је на основу члана 250. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, ослобођен одговорности за прекршај из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања, јер није доказано да је окривљени учинио прекршај. Истом пресудом је одређено да трошкови прекршајног поступка падају на терет тог суда.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 2 Прж 6028/22 од 20.04.2022. године, усвојена је као основана жалба ПУ у Ваљеву, ПС Уб, а пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 4 Пр 2895/20 од 18.02.2022. године, преиначена, тако што Прекршајни апелациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у изреци, оглашава одговорним за прекршај из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања, за

који му Прекршајни апелациони суд изриче опомену и истовремено окривљеног обавезује да у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке на име трошкова прекршајног поступка плати износ од 5.000,00 динара на име паушала.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 345/22 од 15.06.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, те преиначи правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљевоу 4 Пр 2895/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 2 Прж 6028/22 од 20.04.2022. године, тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима према окривљеном АА због прекршаја из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања обуставити прекршајни поступак.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаном другостепеном пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, јер иста уопште нема разлоге о облику кривице окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке суда.

Из списка предмета произилази да је другостепеном пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 2 Прж 6028/22 од 20.04.2022. године, којом је преиначена првостепена пресуда, окривљени АА оглашен одговорним што је „као лице млађе од 65 година дана 01.маја 2020. године – у петак, око 13,25 сати, у Ул.Свете Поповића у Убу, у близини раскрснице са Ул.Дринске дивизије, затечен на јавном месту за време трајања ванредног стања и тиме поступио супротно забрани кретања која је важила од четвртка, 30.априла 2020. године, од 18 сати “, чиме је извршио прекршај из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања.

Одредбом члана 18. став 1 Закона о прекршајима прописано је да физичко лице одговара за прекршај који му се може приписати у кривицу зато што је било урачунљиво и учинило прекршај са умишљајем или из нехата, а било је свесно или је било дужно и могло бити свесно да је такав поступак забрањен.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о прекршајима прописано је да је за постојање одговорности довољан нехат учиниоца ако прописима о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем.

У конкретном случају, другостепени суд у изреци ни у образложењу побијане пресуде није навео разлоге о облику кривице окривљеног, а која одлучна чињеница за

постојање одговорности окривљеног за прекршај је утицала на доношење законите и правилне пресуде, с обзиром да је кривица битно обележје прекршаја сходно одредби члана 18. Закона о прекршајима. Дакле, другостепени прекршајни суд је, пропуштајући да наведе разлоге о облику кривице окривљеног, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка која је утицала на доношење законите и правилне одлуке суда, побијану прекршајну пресуда би у конкретном случају требало укинути и предмет вратити другостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 01.05.2020. године, то је сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеклом дана дана 01.05.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање побијаних правноснажних пресуда беспредметно, то се по правилној примени права прекршај мора обуставити.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву 4 Пр 2895/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 2 Прж 6028/22 од 20.04.2022. године, тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак према окривљеном АА због прекршаја из члана 4Д у вези члана 1А Уредбе о мерама за време ванредног стања прекршајни поступак.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је она основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.